

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 22 Μι'οῦ 1884

Ἀριθ. 110+140

Τώρα

ποῦ τελείωσε τὸ πανηγύρι, ἄς ποῦμε τῆς κουταμάρας τοῦ πανηγυριοῦ.

Ὁ Τρικούπης μας ἐσύλληψε μιὰ ἰδέα στὸ κεφάλι του, καλὴ νὰ κάνῃ ἤγουν μας μιὰ μικρὴ ἐπίδειξι τοῦ ναυτικοῦ μας στὴν Ἀνατολὴ καὶ ἔστειλε γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ τὸν Ν. Μιαούλη.

Ἀλλὰ καὶ σ' αὐτὴ ἀπάνω τὴν ἰδέα τὰ μπλάστρωσε, διότι τὰ ἔκανε μισὰ καὶ μισοκούτελα.

Ἄν ἤθελε νὰ χαλάσῃ τὸν κόσμον στὴν Ἀνατολὴ ἀπὸ ἐνθουσιασμό, ἔπρεπε νὰ στείλῃ μιὰ μοίρα τοῦ στόλου μας.

Νὰ στείλῃ κοντὰ στὸν Ν. Μιαούλη, καὶ τὰ Ψαρά, καὶ τὴν Ὀλυγία καὶ τὸν Γεώργιο καὶ δυὸ ἀπὸ τὰ μικρά. Νὰ στείλῃ δὲ καὶ τὴν ἄλλη μοίρα τοῦ στόλου μας ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς Αἰγύπτου καὶ νὰ συναντώνταναι στὴ Κρήτη καὶ ἡ δυὸ μοίραις, ὅπου θὰ ἐγινότανε τὸ Ἀνάστα ὁ Θεός.

Καὶ τότε θὰ ἐπιτύχενε ὁ σκοπὸς τῆς συμμαχίας μὲ τὴν φίλη μας Τουρκιά, διότι θὰ ἔβλεπε πλέον καὶ αὐτὴ ὅπως καὶ εἶδε ποιά δύναμι ἔχει τώρα ὁ Ἑλληνισμός.

Ἀλλὰ τί νὰ τὸ κάνῃς, τὸ κεφάλι του δὲν ἔφτασε ὡς ἐκεῖ. Νὰ στείλῃ τόσα πολεμικὰ στὸ Βόλο μὲ τὸν Βασιλέα γιὰ μιὰ ψωροεγκαινίαισι εἴξερε, γιὰ τὸ γόητρο τοῦ Ἑλληνισμοῦ νὰ στείλῃ μιὰ μοίρα τοῦ στόλου μας στὴν Ἀνατολὴ, δὲν εἴξερε.

Ὁ δὲ λυπήθηκε, λοιπὸν, φαίνεται, τὰ κάρβουνα, ὥστε τοῦ μένου ἢ μουτζούρες.

Ἔνας

ἀρχαῖος τελωνοφύλακας μούλεγε προχτὲς στὸ σιδηρόδρομον τοῦ Περαίας :

— Μ'ἔφαγες ἐμένα καὶ δυὸ ἄλλους καὶ μὰς στείλαν ἐξορία τοῦ Ἀδάμ μὲ τὸ νὰ ἔγραψες πῶς ἐπιάσαμε λαθρεμπόρια. Ἄσε μας ἡσύχους, καὶ μάθε, ὅτι ἅμα ποῦ θελήσῃ τινὰς νὰ δουλέψῃ τὸ κουβέρνο μὲ τιμιότητος, ἀντὶς γιὰ εὐχαριστῶ, ἔχει ἢ πᾶσι ἢ τιμωρία, γινώριζε δὲ καλὰ ὅτι οἰκογενειάρχιδες ὡς καθὼς εἴμαστε μὲ 60 δραχμαῖς ψωρομιστὸ ποῦ μὰς δίνουν εἶναι ἀδύνατον νὰ βρακώσωμε τὰ παιδιὰ μας; Γι' αὐτὸ, ὅτι καὶ ἂν σοῦ γράφουν ἢ σοῦ λένε μὲ τὸ σιόμα γιὰ τελωνοφύλακας, κάνε τὸν κουφὸ, γιὰτὶ οὔτε κἂν τῶν λαθρεμπορίων ποῦ πιάνομε τὰ ἀποσωστὰ δὲν μὰς δίνουν.

Ὅταν ἀκοῖσα αὐτὰ τὰ δίκαια παράπονα, ἔσκυψα τὸ κεφάλι καὶ εἶπα μέσα μου :

— Βρὲ ἔχουν δίκαιο αὐτοὶ οἱ τελώνιδες καὶ φαρισαῖοι.

Γιούργια, παιδιὰ, βυηθάτε τὰ λαθρεμπόρια καὶ ὁ Θεὸς βοηθός, ὃ μὴ δὲ βοηθῶν ἑαυτὸν, οὔτε ὁ Θεὸς τὸν βοηθᾷ. Ἀλλὰ σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρας νὰ κουνᾶτε. Ἦγουν σας ὅτι θὰ κάθεται, νὰ τὸ κάνετε μὲ σκέψι καὶ μὲ φρονιμάδα διὰ, καὶ νὰ μὴ χάσωμε τὸν μπλοῦκο μὲ ἀμάδα.

Δὲν παρακαλᾷς

ἀδερφε τὸν κύρ διευθυντὴ νὰ ἐνεργήσῃ νὰ μὰς πληρώσουν τὸ μηνιατικὸ τοῦ περασμένου μηνῆ, ποῦ πάει νὰ τελειώσῃ καὶ τοῦτος καὶ παρὰ δὲν ἔχομε νὰ φᾶμε.

Ὅλοι οἱ κλητῆρες ποῦ σοῦ τῶπαμε χιλιάσις φορὰς προφορικῶς καὶ τίποτα δὲν ἔκανες.

Σημ. Παληανθρώπου. Τοῦ τῶπα προχτὲς τοῦ κύρ διευθυντῆ καὶ μοῦ ἀπάντησε—Μὰ τὸ ξέρω, μὰ τί νὰ τοὺς κάνω, μὰ παράδες δὲν μὰς δίνει τὸ ταμεῖο, μὰ ποῦ νὰ τᾶβρω γώ.

Ὅρσε, παπᾶ βαγγέλιχ.

Φυλακαὶ Μενδρεσέ.

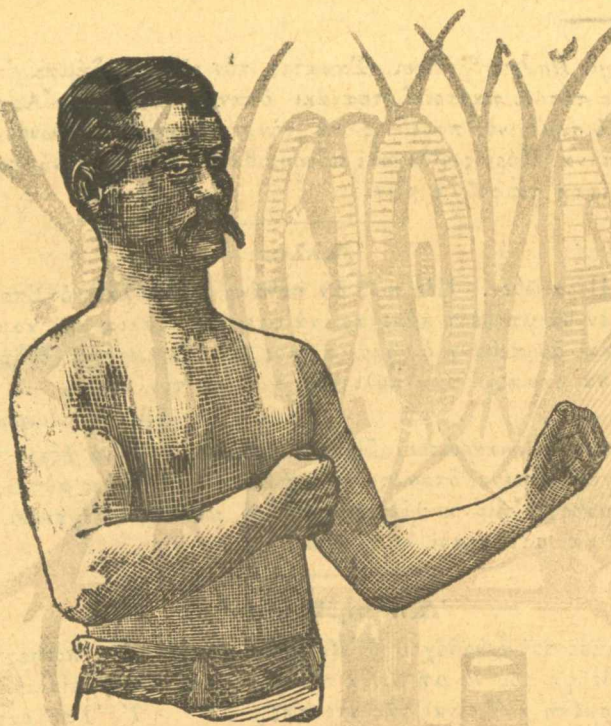
Γιὰ ποῖο λόγο, παρακαλοῦμε, μὰς κατακρατοῦν τὸν μισθὸ τοῦ μηνὸς Μαΐου καὶ Σεπτεμβρίου τοῦ π. χρόνου, γιὰ τὰ πλουσιὰ ἐνφ' τὸν Ν. Παπαγεωργίου τοῦ τὰ πλήρωσαν. Ἐμεῖς εἴμαστε πάμφτωχοι καὶ καταδικασμένοι ἄνθρωποι, γιὰτὶ δὲν μὰς πληρώνουν τὸν κόπο μας; Ἐχομε πέντε ἐπιστάταις καὶ ἐκτὸς τοῦ πρώτου ποῦ εἶναι φιλανθρωπότατος καὶ τιμιώτατος οἱ ἄλλοι ἐνφ' γιὰ δυὸ δεκάρες κάνουν τὸν χαμᾶλη καὶ καὶ κουβαλοῦν σὰν μπακαλόπαιδα σκόρδα καὶ λαχανικὰ, ἂν τοὺς παρακαλέσωμε γιὰ μιὰ χάρι πρὸς σωτηρίαν μας νὰ πᾶν νὰ μιλήσουν κἀνενα προστάτην μας δὲν πᾶν. Μεθαύριο ἔχομε καὶ περισσότερα.

Ἰτάρχουν ὑπογραφαί.

Σημ. Παληανθρώπου. Μὴ χάνετε καὶ πᾶν τὰ λόγια σας χκαμένα. Ὁ κ. Τρικούπης, ὁ οἰκονομολόγος ποῦ μὰς χαντάκωσε ὡς τ' αὐτιά στὸ χρέος, χάριν οἰκονομίας βέβαια, ἔχει καὶ 44 ἐπιστάταις τῶν φυλακῶν διορισμένους, δὲν ξέρω ἂν λέγω πολλούς, καὶ τὰ φουσκῶν τὰ πράγματα, ἀλλὰ θαρρῶ πῶς θὰ ἦναι περισσότεροι. Ὅλοι λοιπὸν αὐτοὶ εἶναι τῆς ἀρπάξεως καὶ ξεστρίσεως. Τί περιμένετε ἀπὸ τέτοια ὄντα, τὰ ὅποια περιμένουν νὰ κλέψουν καὶ νὰ φᾶν ἀπὸ τοὺς φυλακισμένους.

Θρίχμος.

Ὁ κ. Δ. Σκλέτας ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀγίου Δημητρίου ἐπαύθησκε, ὕστερα ἀπὸ ὅσα γράψαμε ἀπὸ τὴ Νομαρχία, τώρα δὲ

Υποθέσατε, ότι αυτός είναι ο Κουταλιανός. Κοροϊδία.

ΗΓευκιώθεν.

Ρε θα μου κάνης τήν χάρι να πής εκείνου του σπετσέρη του Βαρούχα να συμμαζεψη τὰ διαολόπαιδά του που κατάντησαν μάλιστα τής κοινωνίας και δέν μπορεί να περάση ούτε άνθρωπος ούτε παπας χωρίς να τόν πιάσουν στο βρυσίδι; Πές τα του, γιατί κάμμιά μέρα θα τὰ δῆ να πάν στο σπίτι του ή μονοπόδαρα ή μονόχειρα. Ένας παθών.

Σημ. Παληοθρώπου. Κύριε Βαρούχα, σὺ εἶσαι ἕνας ἀπὸ τοὺς καλοὺς νοικοκυρέους τῆς Ἀθήνας, πῶς λοιπὸν ἀφίνεις τὰ παιδιὰ σου νὰ ρεμπελεύουν ἔτσι; Δέν ξέρεις ὅτι κάθε ἀταξία τῶν παιδιῶν σου, ὅτι χτυπᾷ κατακούτελα σὲ σένα και ὅτι λέει ὁ κόσμος: Δές εἶναι τοῦ Βαρούχα τὰ παιδιὰ τί ἀνατροφή ἔχουν, τί ἀνατροφή τὰ δίνει ὁ πατέρας τους. Αὐτὰ τὰ δαιμονάρια, ἀν ἀπὸ τώρα πειράζουν τὸν κόσμο, φαντάσου, τί διαόλοι θὰ γίνουν ὅταν μεγαλώσουν. Θὰ πής παιδιὰ εἶναι ζωηρά και παίζουν; Ἄμ δέν εἶναι ἔτσι. Γιατί ἐσένα ἀν σὲ γαυγίσῃ ἕνα σκυλάκι, πού εἶναι ζῶον, τὸ κλοτσᾷς, πολὺ περισσότερον λοιπὸν νὰ σὲ βρίζουν παιδιὰ. Στὴ φούρκα σου μπορεί νὰ σκοτώσης κἀνένα. Ἐπειτα τί σοῦ χρωστᾷ ὁ κόσμος ἀδερφέ, νὰ βγαίνουν τὰ κακοανατεθραμμένα διακολάκια σου νὰ τόν σταυρόνουν. Ὡρα ὦρα θὰ μᾶς πάρουν και μὲ τὰ σάπια. Συμμαζεψέ τα γιατί θὰ βρεθῆ κἀνένας νὰ σοῦ τὰ συμμαζεψῆ ἀλλοιώτικα.

Ἡ μόνη ἀσφάλεια ἐναντίον τῶν λωποδυτῶν.

Περαϊῶθεν.

Πές σὲ τῆς τρελοδασκάλισσας Ἀθηνάσας Καραμάνου και Ρετσίνα νὰ μὴ χτυποῦν τὰ κορίτσα μας και τὰ βρίζουν, ὡς καθὼς και τῆς διευθύντριας, ὅτι κάνει πολὺ ἄσχημα νὰ κατακρατᾷ τὰ διδαχτρα αὐτῶν τῶν δασκαλισσῶν ὡς και τῆς Ρηγοπούλου οὐ ἔνεκεν θυπῶναι και αὐταῖς και χτυποῦν τὰ κορίτσα μας. Γ. Γ.

Σημ. Παληοθρώπου. Ὡστε ἡ κυρά δασκάλες σας αὐτοῦ τὸ πᾶν σὰν τὴν παροιμία: Ὅποιος δέν σώνει νὰ βαρέσῃ τὸν γάδαρο χτυπᾷ τὸ σαμαρι. Ἐπειδὴ τῆς κατακρατᾷ τὰ διδαχτρα ἡ κύρ διευθύντρια ξεθυμένουν στὰ κορίτσα σας. Ὡραία σκέψις. Πλήρωσε, ἀδερφέ, κυρία διευθύντρια, στὰ κορίτσα τῆς δασκάλαις ὅτι κάνει νὰ λαβαίνουν και νὰ μὴ βρίζουν τὸν μελᾷ τους τὰ κορίτσα μας. Ψὲ διάολε.

Ὁ Κουταλιανός πού ἦρθε χθές.

Κ. Συντάχτη.

Πρὸ ἡμερῶν εἶχα πάρει ἕνα λιθορθερ δραχ. 45 και πρὸ ἡμερῶν ἔλθὼν ὁ ἐξαδελφός μου νὰ μὲ ἐπισκεφθῆ τοῦ ἐδείξα το λιθορθερ, τὴν ἰδία ὦρα ἦρθε και ὁ ἄλλος ἐξαδελφός μου, ἐγὼ λοιπὸν ἔφυγα γιατί εἶχα δουλειὰ στο καταστημά μας και ὅταν γύρισα σὲ μισὴ ὦρα βρῖκα τὸν ἕνα ξαδερφό μου και ὁ ἄλλος ἔλλειπε μαζί μὲ τὸ λιθορθερ, ὅθεν του τὸν παρακαλῶ νὰ μοῦ τὸ ἐπιστρέψῃ διότι θὰ τοῦ κάνω ἀγωγή.

Μ. Συλιώτης ἡ φαρμάκη.

Σημ. Παληοθρώπου. Τώρα πού σοῦ πῆρε τὸ λιθορθερ δέν σὲ φοβάται. Ἐπειτα ξαδερφία εἶστε, σοῦ τόκανε ἔτσι χωρατὰ για νὰ σὲ φουρκίσῃ. Μὴ μαλώνετε, συγγενεῖς εἶστε. Δός το ἀδερφέ και σὺ τὸ λιθορθερ. δέν εἶναι χωρατὰ αὐτὰ. Δέν ἀκοῦς πού θὰ σοῦ κάνη και ἀγωγή; Τὸν ρωτᾷς τὸν ἄνθρωπο ἀν ἔχη παραδες νὰ πάρη και ἄλλο; Ἄμ δᾷ.

Ὁ Κουταλιανός παλεῖ με τὸν ἑαυτόν του.

Παρακαλᾶται.

ἐκείνος ὁ δεύτερος πού μᾶς ἔστειλε τὸ δεύτερο γράμμα ἐναντίον τοῦ καθηγητῆ τοῦ Ἀρσάκειου κ. Ποιηρόπουλου νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ γραφεῖό μας, ἀν και ἔχη ὑπογραφή. Νὰ τὰ πιῦνε.